

ПРОТОКОЛ

№ 2415

гр. София, 18.05.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 38 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Виктор Б. Чаушев
Съдебни Екатерина Б. Николова
заседатели: Ева Евг. Марчева

при участието на секретаря Весела Ив. Влахова
и прокурора С. Н. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Виктор Б. Чаушев Наказателно дело от общ характер № 20231100200797 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За СГП – редовно призована, се явява прокурор С. Х..

ПОДСЪДИМИТЕ:

М. С. Б. – редовно призован се явява лично.

В залата се явява упълномощеният му защитник адвокат К. В. К., редовно призован.

Ч. И. М. – редовно призован, се явява лично.

В залата се явяват адвокат Д. С. Я. и адвокат Т. П. Н., упълномощени защитници на подсъдимия М..

Е. В. Б. – редовно призована, се явява лично.

В залата се явява адвокат Т. П. Н., упълномощен защитник на подсъдимата Б..

ПОСОЧЕНИТЕ ЗА ПОСТРАДАЛИ ЛИЦА:

Д. Р. Б. – редовно призована, не се явява.

И. Т. К. – нередовно призована, не се явява. Свидетелката не е открита на известните по делото адреси.

С. К. Б. – нередовно призована, не се явява. Свидетелката не е открита

на известните по делото адреси.

В. Н. Ц. – редовно призована, не се явява.

Б. Ц. С. – редовно призована, не се явява.

З. Р. И. – редовно призована, не се явява.

Л. С. Т. – редовно призована, се явява лично.

К. И. Г. – нередовно призована, не се явява. Свидетелката не е открита на известните по делото адреси. От приложената по делото справка от ГД ГП се установява обстоятелството за последно отбелязване за нейното напускане пределите Р България.

К. К. Г. – редовно призована, не се явява.

Б. С. М. – редовно призована, не се явява.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като изслуша становището на страните, намира, че ход на делото в днешното разпоредително заседание следва да бъде даден. Поради това,

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО В ОТКРИТО РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМИТЕ:

Е. В. Б. - родена на ***** г. в гр. София, български гражданин, неомъжена, неосъждана, основно образование, работи като рецепционист, живуща в гр. София, ж.к. „*****“, ЕГН *****.

Ч. И. М. - роден на ***** г. в гр. Сливен, български гражданин, женен, неосъждан, висше образование, работи като служител техническа поддръжка в Националната опера, живущ в гр. София, кв. „Западен парк“, бл. ***** ЕГН *****.

М. С. Б. - роден на ***** г. в гр. Самоков, български гражданин, женен, неосъждан, висше образование, пенсионер, живущ в гр. София, ул. ***** , ЕГН *****.

След снемане на самоличност на подсъдимите, съдът върна

документите им за самоличност и им разясни правата в наказателното производство, включително и правото им да поискат отвод на съдебния състав, съдебния секретар и прокурора.

Подсъдимата Е. В. Б.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи.

Подсъдимият Ч. И. М.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи.

Подсъдимият М. С. Б.: Разбирам правата си. Нямам искания за отводи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания за отводи. Нямаме искания по доказателствата.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на страните по всички необходими, съобразно изискванията на чл. 248 от НПК, въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: С оглед правилата на родовата и местната подсъдност, делото е подсъдно на СГС. Считам, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Считам, че не са допуснати в хода на ДП отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, пострадалия и съответно неговите наследници.

Адвокат К. К.: Също считам, че делото е подсъдно на СГС. Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Обаче считам, че на ДП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правото на защита на моя подзащитен и на останалите подсъдими. В обвинителния акт, на стр. 9, по отношение на свидетелката Д. Б. е записано, че същата е работила в т. нар. масажен салон за времето от месец октомври 2018г. до месец декември 2019г., всеки ден. Същевременно, при описанието на наказателно-правната оценка на деянията на обвиняемите на стр. 22 от обвинителния акт е записано, че подзащитният ми е извършил престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 1; вр. ал. 3 и т.н.; вр. 26, ал. 1 НК за това, че в периода от неустановена дата през месец октомври 2018г. до месец декември 2021г. в гр. София с користна цел е извършил посоченото престъпление по отношение на Д. Б.. Считам, че това е неяснота, не става ясно каква точно е волята на прокурора и в какъв период от време посочената пострадала е работила в посочения салон, и съответно е пострадала от престъплението по чл. 155 НК. По отношение на Б. М., също така в обвинителния акт са посочени различни периоди от време. На стр. 17 от обвинителния акт е записано, че условията в студиото, където свидетелката Б. М. е работила, ги е обезпечавала

обвиняемата Е. Б. всеки ден за времето от месец юни 2017г. до месец юли 2021г. Същевременно, обаче, на стр. 28-29 е записано, по отношение на същата свидетелка, че спрямо нея са извършени действия, които се квалифицирани от прокурора като престъпления по чл. 159г, вр. чл. 159а, вр. 26, ал. 1 НК за това, че в периода от неустановена дата през месец април 2020г. до месец май 2020г., при условията на продължавано престъпление е извършено посочено престъпление. Също така, моля да имате предвид, че е посочена връзка с чл. 26, но не са посочени конкретни деяния, които да влизат в състава на продължаваното престъпление. Самостоятелното посочване само на тази разпоредба считам, че по никакъв начин не означава, че е конкретизирано обвинението, срещу което моят подзащитен и останалите подсъдими следва да се защитават. При предходното внасяне на предишния обвинителен акт съдебният състав посочи, че са допуснато нарушения още във фазата на ДП касателно повдигнатите обвинения с постановленията за привличане на обвиняем, които считам, че и към настоящия момент са налице, тъй като не са ни предявявани нови постановления за привличане, а в обвинителния акт просто някои неща са допълнени в него, но все още продължава да не отговаря на изискванията на чл. 246 НПК. Предвид изложеното, моля да прекратите съдебното производство и да върнете делото на прокурора.

Подсъдимият М. С. Б.: Подкрепям казаното от моите защитници. Желая делото да бъде прекратено.

Адвокат Д. Я.: Делото е подсъдно на съда и няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. По отношение на т. 3 на чл. 248 НПК бих казал, че са налице съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, които са довели до ограничаване правата на моя подзащитен. Всичко, което колегата К. изброи, се отнася и по отношение на нашия клиент Ч. М., затова моля да прекратите делото и да върнете същото на прокурора за отстраняване на нарушенията.

Адвокат Т. Н.: Присъединявам се към казаното от колегите, делото е подсъдно на СГС , но считам, че нарушенията, които са допуснати по т. 3, са отстраними и следва да бъдат отстранени, поради което също моля да прекратите делото и да го върнете на прокуратурата за отстраняване на допуснатите нарушения.

Подсъдимият Ч. И. М.: Подкрепям казаното от моите защитници.

Подсъдимата Е. В. Б.: Подкрепям казаното от моя защитник.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам възражения по направеното искане. Лично аз

считам, че фактически установеното в хода на разследването и фактически осъщественото съответства на съответната правна квалификация на деянието, тоест не е налице противоречие между фактически осъщественото и съответната правна норма, съгласно която същото е било квалифицирано. Предоставям преценката на съда все пак, тъй като държа да вметна, че аз, в конкретния случай, не съм автор на изготвения обвинителен акт. С оглед принципа на взаимозаменяемост съм длъжна в конкретния случай да представявам прокуратурата, така, че предоставям преценката на съда.

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становището на страните, намира, че делото е подсъдно на СГС, тъй като срещу всеки от подсъдимите се поддържа обвинение и за престъпление, квалифицирано като такова по чл. 321 НК, което се твърди да е било осъществено в гр. София.

Съдът намира, че не са налице основания, които да налагат прекратяване или спиране на наказателното производство.

Наред с това съдът преценява, че на ДП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които налагат съдебното производство да бъде прекратено и делото върнато на СГП за тяхното отстраняване, тъй като същите са отстранени такИ., но не могат да бъдат отстранени в хода на съдебното производство.

Необходимо се явява да бъде посочено, че с определение, от 13.01.2023г. на СГС-НО, 38-ми състав, съдебното производство по НОХД № 3142/22г., образувано по внесен обвинителен акт срещу същите подсъдими лица и по същите обвинения, е било прекратено и делото върнато на прокурора за отстраняване на конкретно посочени съществени нарушения на процесуалните правила.

С внесения повторно от прокурора обвинителен акт, въз основа на който е образувано настоящото НОХД № 797/23г. на СГС-НО, констатираните по-рано от съда съществени процесуални нарушения не са отстранени изцяло, като дори са допуснати и нови такИ..

Като съществено нарушение на процесуалните правила, което налага прекратяване на съдебното производство, съдът цени обстоятелството, че с постановленията на водещия разследването от ДП, както и с внесения ОА се поддържа обвинение срещу всеки от обвиняемите лица за различен брой престъпления, квалифицирани като такИ. по чл. 159г; вр. чл.159а, ал.2, т.6; вр. ал.1; вр.чл. 20, ал.2; вр. чл.26, ал.1 НК и по чл.155, ал.3 и ал.5;вр. ал.1; вр. чл.20, ал.2; вр. чл.26, ал.1 от НК. Съобразно постановленията за привличане и внесения обвинителен акт, всеки от обвиняемите Б., М. и Б. е обвинен в това да е осъществил претендираните престъпления в условията на продължавана престъпна дейност. Формулираното по този начин обвинение в постановленията за привличане на обвиняемите и във внесения обвинителен акт срещу тях, е неясно и не им дава възможност да научат в какво точно са обвинени и срещу какви точно факти същите следва да организира своята

защита. В конкретния случай съдът намира, че е налице несъответствие между словесна и цифрова квалификация на претендираните престъпления. Така от една страна, в цифровата квалификация се поддържа становището, че всяко от тези престъпления е било извършено в условията на чл. 26, ал.1 НК, чрез множество отделни деяния. В словесната квалификация на тези обвинения в диспозитивите на постановленията за привличането им като обвиняеми и на ОА, както и в обстоятелствената част на ОА, обаче, не са описани и не са обособени, дори и с посочване на минимално необходимите характеристики, всяко едно от отделните деяния, които според прокурора представляват продължаваната престъпна дейност, в която Б., М. и Б. са обвинени. В този смисъл, нито едно от претендираните отделни деяния по „набиране“ /чл.159а НК/ и по „свождане“ /чл.155 НК/ извършени спрямо едно и също лице, сочено за пострадад, не е обособено и описано като време и начин на осъществяване, чрез посочване на претендирани конкретни действия на всеки от обвиняемите при извършване на всяко от деянията, които според прокурора осъществяват всяко от продължаваните престъпления по чл.159а и по чл.155 НК. Нещо повече, тези сочени от прокурора деяния дори не са конкретизирани и по брой. Твърди се единствено това, че са „повече от две отделни деяния“. Този, констатиран и по НОХД № 3142/22г., процесуален пропуск не е отстранен от прокурора, като направения в настоящия обвинителен акт опит за такова описание, чрез изнасяне на декларативното му твърдение, че през съответните инкриминирани периоди /за всяка от свидетелките/ обвиняемите „обезпечавали ежедневно/всеки ден условия“ за всяко от сочените за пострадали лица да „осъществява блудствени действия“, не само не запълва фактическия дефицит, но дори задълбочава съществуващата неяснота относно неговата позиция за тези съществени съставомерни фактически обстоятелства. Това е така, тъй като наред с тези си твърдения, прокурорът е направил и други таки. за различно /не ежедневно/ работно време за тези свидетелки /„почИ.ла веднъж седмично“, „от понеделник до петък“, „когато не била на смяна в магазин“, „с кратки прекъсвания“/, които твърдения изправят обвиняемите, а и съда пред необходимостта да гадаят за действителната позиция на прокурора относно задължителни характеристики на всяко от претендираните от него инкриминирани деяния, които е квалифицирал, като продължавани престъпления.

Неяснота в позицията на прокурора относно съставомерни действия на обвиняемите се установява и относно претендирания начин на осъществяване на деянията по „набиране“ /чл.159а НК/. Така в диспозитИ. на ОА, както и в постановленията за привличане от ДП, се поддържа, че всяка от пострадалите свидетелки е била „набрана“, чрез „обещаване, даване и получаване на облаги“, а спрямо свидетелката И. К. и чрез „използване на принуда“. В обстоятелствената част на ОА може да се открие известно фактическо описание на претендираното „обещаване и даване на облага“ и на използвана спрямо свидетелката К. „принуда“, но липсва посочване на конкретни факти относно претендираното за използвано от обвиняемите и „получаване на облаги“ /от тяхна, на обвиняемите, страна/, за да се съгласят да „наберат“

всяка от свидетелките, сочени за пострадали лица. Така констатираните непълноти и противоречия в ОА изправят обвиняемите пред невъзможност да разберат обвинението - дали всеки от тях е участвал в съответното претендирано /деяние/, респ. престъпление по чл.159а и сл. НК, реализирайки при всяко от тях една и съща от формите на изпълнителното деяние /набиране/ и чрез всеки от описаните методи, наред и с другите обвиняеми.

В постановлението за привличане на Е. Б., като обвиняема на ДП и в диспозитИ. на внесения обвинителен акт /п.10 и п.21/, се поддържа обвинение срещу нея за престъпления, квалифицирани като такИ. по чл.159а и сл. и по чл.155 НК, със сочено за пострадало лице – свидетелката К. Г.. В обстоятелствената част на обвинителния акт не се открИ.т твърдения, за каквито и да било фактически обстоятелства, които според прокурора да описват такава претендирана от него престъпна дейтелност на Б..

Липсата на посочване на конкретни фактически обстоятелства или посочването на противоречиви такИ., касаещи действия на обвиняемите лица, на времето, начина и механизма на извършване на престъплението, всякога съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Това е така, тъй като обстоятелствената част на обвинителния акт определя предмета на доказване по делото и поставя фактическите рамки на обвинението, срещу което обвиняемите лица са принудени да се защитават, а диспозитИ. на ОА , посочва приложимото, според прокурора право и в този смисъл определя правните рамки на обвинението. Поради това фактическия дефицит в обстоятелствената част на обвинителния акт относно описанието на съставомерни признаци на деянията, както и установените несъответствия с диспозитИ. на същия, изправят обвиняемите пред невъзможност да разберат обвинението /в неговата фактическа и правна част/ и да организират своята защита.

Посочените нарушения, според настоящия съдебен състав са съществени и са основания за прекратяване на съдебното производство в този стадий на процеса, тъй като, от една страна препятстват възможността на обвиняемите лица да разберат точния характер на обвиненията и да организират адекватно своята защита, а от друга страна не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на наказателното производство.

Поради това и на основание чл.249, ал.1; вр. чл.248, ал.5, т.1; вр. ал.1, т.3 НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 797/23г. по описа на СГС-НО, 38-ми състав и ВРЪЩА делото на СГП за отстраняване на нарушенията, посочени в обстоятелствената част на определението.

Определението може да бъде обжалвано или протестирано в 7- дневен срок от днес пред Апелативен съд - София.

Съдебното заседание приключи в 11:00 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____